Napsal uživatel Belmondo
Čtvrtek, 01 Únor 2001 01:00

Nechci přesně vyčíslovat, kolik roků jsme museli čekat než se v trampské muzice zjeví něco nového, výrazného. Než se objeví nějaká nová trampská kapela mladší generace.

Snad právě ten dosti roků trvající nedostatek kapel najednou jakoby vykouzlil na scénu Magison - kapelu zcela viditelně, či spíše slyšitelně vycházející z "ryvolovek", ale přesto znějící nezaměnitelně po svém. Magison má už svůj zvuk a v Šaolínovi (troufnu si věštit) i nejvýraznějšího autora trampské písničky další generace.

V Ostravě se zase vynořilo Tempo di vlak - skupina vycházející, a hlásící se k tomu, ze zvuku brněnské Ozvěny. Pozvolna začíná uvádět i vlastní písničky a myslím, že lepší časy má teprve před sebou. I Tempo by časem mohlo výrazně ovlivnit trampskou scénu. Když už vezmu jako příklad Ozvěnu - než se jí podařilo vyhrát interpretační Portu - trvalo to skoro deset let.

Falešná karta z Nového Města na Moravě je také teprve na začátku vlastní tvorby, ale chuť a radost z písniček jim může závidět každá kapela.

Ale nejde jen o jednotlivé kapely.

V Praze se rozjelo Zpívání na koberci, akce lidiček kteří se scházejí od jara do podzimu na Střeláku a v zimě v klubovně. Zpívání výrazně připomíná dění v klubu Polská ještě za minulého režimu.

Ostravské Tóny cest mají zase svůj předobraz ve večerech Písní táborových ohňů brněnské Ozvěny. Snaha dát divákovi o mnoho víc než jen poslech písniček je tu zcela jasně patrná.

Jedno mají všechny tyto kapely i akce společné. Ačkoliv vycházejí z již osvědčených vzorů, ke kterým se i hlásí, přesto z toho ve všech případech vychází něco nového.

A tak s největším potěšením můžeme konstatovat, že pasivita uplynulých let dostala výrazné trhliny.